

Sygn. akt II CZ 14/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Wojciech Katner

w sprawie ze skargi A. S.

przeciwko J. M.

o uchylenie wyroku sądu polubownego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 maja 2012 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 września 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 27 września 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie J. M. - pozwanego w sprawie ze skargi A. S. o uchylenie wyroku sądu polubownego w części, w której pozwany zaskarżył rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego z 24 sierpnia 2011 r. zasądzające od pozwanego na rzecz skarżącego 48.723 zł tytułem kosztów postępowania przed Sądem I instancji. Sąd Apelacyjny wskazał, że nie jest dopuszczalne zażalenie do Sądu Najwyższego na orzeczenie rozstrzygające o kosztach procesu przed sądem I instancji, a jako podstawę rozstrzygnięcia powołał art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. oraz art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 i art. 397 § 2 k.p.c.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego z 27 września 2011 r. zaskarżył J. M. i zarzucił, że zostało ono wydane z obrazą art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w postępowaniu o uchylenie wyroku sądu polubownego, które ma charakter szczególny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odmienne niż wynika to z zasady ustanowionej w art. 394¹ § 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje wyłącznie na orzeczenia o kosztach procesu wydane po raz pierwszy przez sąd drugiej instancji, niezależnie od tego, czy w danej sprawie przysługuje skarga kasacyjna, czy też jest ona niedopuszczalna. Zażalenie to może być wniesione na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia przez sąd pierwszej instancji. Sądem pierwszej instancji w zakresie orzekania o kosztach procesu jest ten sąd, do którego kognicji należy orzekanie po raz pierwszy o przedmiocie postępowania i o rozliczeniu jego kosztów. Zaskarżeniu zażaleniem podlega więc postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu w takim zakresie, w jakim mogło być ono wydane tylko przez ten sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie apelacyjne. Zaskarżalne zażaleniem do Sądu Najwyższego są orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego oraz orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego, gdyby Sąd Najwyższy po rozpoznaniu skargi kasacyjnej uchylił wyrok

sądu apelacyjnego i przekazał sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania (art. 108 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.). Tylko te orzeczenia podlegają kontroli instancyjnej Sądu Najwyższego, jako orzeczenia sądowe, do których należy zastosować dyspozycję art. 176 ust. 1 Konstytucji (uzasadnienie wyroku TK z 27 marca 2007 r., SK 3/05, OTK-A 2007 nr 3, poz. 32 dotyczące dawnego art. 393¹⁸ § 2 k.p.c.). Nie sposób za skarżącym przyjąć, że w postępowaniu ze skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego obowiązują inne niż wyżej przytoczone reguły zaskarżania do Sądu Najwyższego rozstrzygnięć w przedmiocie kosztów postępowania. Także w postępowaniu o uchylenie wyroku sądu polubownego, zmieniając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego, Sąd Apelacyjny działa jako sąd drugiej instancji, który o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego orzeka po raz drugi, a nie po raz pierwszy. Zażalenie do Sądu Najwyższego na zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego postanowienie co do kosztów procesu przed sądem pierwszej instancji jest zatem niedopuszczalne, o czym trafnie orzekł Sąd Apelacyjny.

Wniesione zażalenie podlegało więc oddaleniu stosownie do art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹, w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.